

ODZIEDZKA (4) *sb f*

Zawsze -c-.

o, e oraz a jasne.

sg N odziedzka (2). ◇ A odziedzkę (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Dem. od „odziedza”, z neutralizacją funkcji deminutywnej; reticulum Vulg; involucrum, omentum Mqcz (4) : Omentum, Wnętrzna błonka albo odziecká którą wnętrzości á zwłászczá żołądek bywa nákríwan. Mqcz 263c; Involucrum, Wíziłtko to czym nieco bywa obwiyano/ odziewano/ álbo obleczono/ odziecká/ błońká. Mqcz 507b.

Wyrażenie: »odziedzka wątroby, wątrobná« = reticulum iecoris Vulg (1:1): łoy kthory był około wnętrzá/ y odzieckę wątrobná/ y dwie nerce z łoiem ich/ zápalił w ołtarzu Leop Lev 8/16; odzieckę też wątroby/ y dwie nerce z łoiem ich/ y pięć práwą/ oddzielił. Leop Lev 8/25, [Ex 29/13, Lev 3/4].

Synonim: błonka.

Cf [ODZIANKA], ODZIEDZA, ODZIEŻA

MM